

Înger trist

Lavinia E. Niculicea

Sunt un înger trist
când mă gândesc la noi.
Alunec de pe coamele
regretelor,
pe un fir de vis...
Întreb toți norii
eu unde cobor,
ce ploaie mă va biciui.
Aripile mă strâng,
vreau încă o pereche
pe măsura acestei iubiri,
zborul să-mi fie ca al unei păsări
ieșite din cuib de senin.
Tac, să-mi auzi lacrima
cum se sparge la fiecare bătaie
de aripă.
Culege-o,
din cochilia durerii!
S-a copt (ne)liniștea,
are gustul unei inimi care bate.

Un înger se iscălește
pe trupul toamnei,
cu tăceri de cer.